DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 października 1937 r.

Nr 27

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

814

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1937 r. o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Wykaz Nr 1, dołączony do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1937 r. w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 268), zmienionego rozporządzeniami z dnia 13 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 325), z dnia 16 czerwca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 365), z dnia 22 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 467) i z dnia 30 sierpnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 518), uzupełnia się przez dodanie następującej pozycji:

Pozycja i punkt t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
24 z p. 4	Nasiona soi — do przerobu na olej do konserw rybnych . . .	10

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 16 października 1937 r. Nr 73, poz. 536).

815

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 października 1937 r.

o zmianie czasu urzędowania niektórych urzędów celnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Czas urzędowania urzędów celnych w Chełście, Silnie i Trzcielu w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu określa dołączony do niniejszego zarządzenia załącznik.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278, poz. 385 — przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 34, poz. 453) w części, dotyczącej okręgu Dyrekcji Ceł w Poznaniu w pozycjach 6 i 66, zmienionych zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 22 czerwca 1937 r. (Monitor Polski Nr 147, poz. 246 — przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 17, poz. 572), oraz w pozycji 77.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 14 października 1937 r. Nr 237, poz. 384).

Załącznik do zarządzenia Min. Skarbu z dn. 1 października 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 815).

Nazwa Urzędu Celnego	Godziny urzędowe	
	w porze letniej	w porze zimowej
Chełst	w dni powszednie	
	8—10 i 15—17	8—10 i 14—15
	w niedziele i święta	
	8—9 i 13—14	8—9 i 13—14
Silno	w dni powszednie	
	8—12 i 13—17	9—12 i 13—16
	w niedziele i święta	
	9—12	9—12
Trzciel	w dni powszednie	
	7—12 i 14—19	8—12 i 13—17
	w niedziele i święta	
	8—13	9—13
	dla ruchu tranzytowego	
	7—19	8—17
	dla ruchu gospodarczego	
	6—20	7—18

816

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 września 1937 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1937 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 4 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 423) prostuje się błąd w tekście rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1937 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 397), a mianowicie:

podana pod punktem 4 zmian uwaga 2 do grupy III powinna mieć brzmienie następujące:

„2. Towary, objęte pozycjami 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31a, 31b, 31c, 31d oraz naturalne masło krowie (z poz. 31), — wywożone za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu — bez cła."

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 października 1937 r. Nr 72, poz. 532).

817

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 1 października 1937 r.

w sprawie wylosowanych numerów obligacji serii I 4% państwowej renty złotej.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. o wypuszczeniu I serii 4% państwowej renty złotej (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 194), zostało w dniu 1 października 1937 r. wylosowanych do umorzenia 30 obligacji po 10.000 zł w zł. każda na ogólną sumę nominalną 300.000 zł w zł., oznaczonych następującymi numerami:

nr nr	nr nr	nr nr	nr nr
56	2286	4281	5870
715	2613	4301	5982
1062	2727	4525	6036
1172	2794	4819	6188
1363	3145	4906	6240
1715	3542	5249	6526
2177	3885	5823	6638
2273	4227		

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 9 października 1937 r. Nr 233, poz. 378).

818

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 4 października 1937 r.

w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694), zostały w drodze losowania, w okresie czasu od 2 do 30 września 1937 r., umorzone we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr Nr	data wylosowania	Nr Nr	data wylosowania
371	— 30.IX. 1937 r.	14920	— 30.IX. 1937 r.
579	— 9. „ „	14981	— 23. „ „
1014	— 16. „ „	16269	— 16. „ „
1180	— 16. „ „	18023	— 16. „ „
1446	— 30. „ „	21282	— 23. „ „
1540	— 30. „ „	22300	— 23. „ „
3247	— 2. „ „	24401	— 9. „ „
3886	— 16. „ „	24840	— 2. „ „
4044	— 23. „ „	28286	— 23. „ „
4185	— 16. „ „	29255	— 30. „ „
5556	— 2. „ „	30108	— 23. „ „
5595	— 9. „ „	33015	— 30. „ „
5816	— 2. „ „	33038	— 2. „ „
9857	— 23. „ „	34562	— 16. „ „
11326	— 2. „ „	37003	— 9. „ „
13876	— 9. „ „	39222	— 9. „ „
14596	— 30. „ „	39294	— 2. „ „
14873	— 9. „ „		

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 11 października 1937 r. Nr 234, poz. 379).

819

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 października 1937 r.

L. D. III. 14666/4/37

w sprawie realizowania zapadłych kuponów od obligacyj 4 1/2% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu w ślad zarządzenia z dnia 17 sierpnia 1937 r. L. D. III. 11435/4/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 22, poz. 737) wyjaśnia, że kasy urzędów skarbowych mają realizować zapadłe kupony od obligacyj 4 1/2% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. na ciężar sum obrotowych na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu „grupa A 6" z tym, że wydatek z tytułu zrealizowanych kuponów, oznaczonych

1) literami „A", „B", ‚C",
2) literą .„S" oraz
3) literą „W"

podlega zapisywaniu przez kasy urzędów skarbowych według powyższych grup do osobnych wykazów szczegółowych względnie do osobnych przedziałek jednego wykazu szczegółowego.

W zawiadomieniu wzór Nr 5 wysyłanym przez Izbę Skarbową do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu raz w miesiącu ma być również wyszczególniona osobno suma ogólna wydatku z tytułu zrealizowanych kuponów, oznaczonych literami „A", „B", „C", osobno literą „S" oraz osobno literą „W".

Do omawianego zawiadomienia mają Izby Skarbowe dołączyć wykaz miesięczny wzór Nr 5.

Anologiczny tryb postępowania obowiązywać będzie kasy urzędów skarbowych w razie wykupu obligacyj 4 1/2% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r., które zostaną począwszy od 1 sierpnia 1938 r. ew. umarzane w drodze losowania (§ 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1937 r. Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 284, przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 14, poz. 432).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

820

OKÓLNIK T. 57 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 października 1937 r.

L. D. IV. 25540/2/37

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1056 p. 1 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Przywożone razem z obrabiarką do metali, pracującą za pomocą skrawania wióra, urządzenia (części) wymienne stanowiące wyposażenie maszyny, które umożliwiają różne sposoby obrabiania, a bez których to urządzeń dana maszyna nie może spełniać swego zadania i być wszechstronnie wykorzystaną, podlegają ocleniu razem z obrabiarką jako całość według poz. 1056 p. 1 taryfy celnej, pod warunkiem, że stanowią urządzenia (części) nie powtarzające się.

Waga maszyny razem z omawianymi urządzeniami (częściami) wymiennymi decyduje o zastosowaniu tej lub innej litery p. 1, poz. 1056 taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia, a w szczególności okólnik T 21 z dnia 8 lutego 1936 r. L. D. IV. 1870/2/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6/1936, poz. 182) tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

821

OKÓLNIK C. 90 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 października 1937 r.

L. D. IV. 11057/1/37

w sprawie przedkładania wykazów kwartalnych o przywiezionych, wywiezionych oraz skonfiskowanych środkach i przetworach odurzających.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W celu umożliwienia władzom polskim składania Centralnemu Komitetowi Opiumowemu przy Lidze Narodów w Genewie sprawozdań o obrocie środkami odurzającymi, przewi-

dzianych w art. 22 pkt 1 lit. e oraz pkt 2 Konwencji dotyczącej opium (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 920 ex 1927), Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) Urzędy celne upoważnione w myśl § 12 rozporządzenia z dnia 20 stycznia 1925 r. o trybie postępowania przy przywozie i wywozie substancji, przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98) do uskuteczniania odprawy celnej środków odurzających, tj. Urzędy Celne w Bydgoszczy, Katowicach, Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu, Przemyślu, Sosnowcu, Stołpcach, Warszawie, Wilnie i Gdańsku (Post, Hauptbahnhof, Packhof i Simonsdorf) oraz Urzędy Celne uprawnione do rozstrzygania spraw karnych skarbowych obowiązane są w ciągu 5 dni po upływie każdego kwartału przedkładać Ministerstwu Opieki Społecznej, Departament Służby Zdrowia kwartalne wykazy o ilościach przywiezionych, wywiezionych i skonfiskowanych środków i przetworów odurzających, według załączonego wzoru.

W wykazie tym, należy wykazywać najpierw środki i przetwory odurzające przywiezione, następnie wywiezione, a w końcu skonfiskowane, oddzielając w wykazie w sposób wyraźny każdy rodzaj odprawy tych środków i przetworów odurzających.

Jeżeli w okresie sprawozdawczym nie dokonano żadnych czynności w związku z przywozem, wywozem lub konfiskatą środków i przetworów odurzających, wykazów negatywnych przedkładać nie należy.

Jeżeli dokonano czynności dla pewnych rodzajów odprawy, należy w wykazie umieścić te rodzaje z opuszczeniem pozostałych.

Przez konfiskatę należy rozumieć przepadek przedmiotu na rzecz Skarbu Państwa, orzeczony wyrokiem sądowym, od którego nie przysługuje stronie żaden dalszy środek prawny.

Gdy zostaje przywieziona lub wywieziona tylko część środków i przetworów odurzających, wymieniona w certyfikacie, urząd celny obowiązany jest odnotować każdą częściową odprawę tych środków na certyfikacie przywozu lub wywozu, niezależnie od wykazania tej ilości w kwartalnym wykazie.

Po wyczerpaniu całej ilości środków i przeworów odurzających, wymienionej w certyfikacie przywozu wzgl. wywozu, odcinek certyfikatu należy zwrócić Ministerstwu Opieki Społecznej, Departament Służby Zdrowia.

Wykazami tymi obejmować należy nie tylko środki i przetwory odurzające wymienione w powołanej wyżej Konwencji opiumowej (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 920 z 1927 r.), ale także inne substancje odurzające, jak eter etylowy, objęty ustawą z dnia 22 czerwca 1923 r. w przedmiocie substancji i przetworów odurzających (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 559) oraz te środki, ich sole i przetwory odurzające, które na podstawie art. 1 tej ustawy uznane będą za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia, a także kodeinę, objętą rozporządzeniem z dnia 15 grudnia 1931 r. o rozciągnięciu na kodeinę systemu certyfikatów przywozu i wywozu (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 72 ex 1932), jeżeli na nie zostaną wydane certyfikaty przywozu wzgl. wywozu lub zostaną skonfiskowane.

Wszystkie poprzednie zarządzenia w sprawie przedkładania sprawozdań i wykazów o środkach odurzających uchyla się.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

URZĄD CELNY W ...., dnia .... 19........ r.

L. ....

W Y K A Z

środków i przetworów odurzających, przywiezionych, wywiezionych oraz skonfiskowanych w .... kwartale 19........ r.

L. bieżąca	Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania osoby, której wydano certyfikat, wzgl. oskarżonej o przestępstwo	Certyfikat		Nazwa środka lub przetworu odurzającego	Zewnętrzne cechy, opakowanie, znaki, numery, etykiety, napisy i t. p.	Waga czysta		Data odprawy celnej wzgl. wykrycia przestępstwa	Nr zgłosz. celnego przywozowego (wywozowego) wzgl. sprawy karn.	Kraj pochodzenia przy przywozie wzgl. przemycie	Kraj przeznaczenia przy wywozie wzgl. wymycie	Co zrobiono ze skonfiskowanymi środkami i przetworami odurzającymi	Uwagi
		data wydania	Nr			kg	gr						
1	**A. Przywóz**												
2													
itd.													
1	**B. Wywóz**												
2													
itd.													
1	**C. Konfiskata**												
2													
itd.													

822

OKÓLNIK C 87 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 października 1937 r.

L. D. IV. 24777/3/37

w sprawie pobierania prób jęczmienia wywożonego za granicę za zwrotem cła.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do okólnika C 79 z dnia 7 września 1937 r. L. D. IV. 22415/3/37 w sprawie postępowania przy wywozie za zwrotem cła jęczmienia (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 23, poz. 759), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia dodatkowo, że przy pobieraniu prób jęczmienia, podlegającego zwrotowi cła przy wywozie, należy zachować następujący tryb postępowania:

1) w razie wywozu jęczmienia w workach, próby pobiera się:

przy ogólnej ilości do 100 worków — z 10% ilości worków;

przy ogólnej ilości ponad 100 worków — z 5% ilości worków;

2) jeżeli jęczmień wywozi się luzem, wówczas próby pobiera się:

a) przy partiach wynoszących do 30 ton— z każdych 15 ton wywożonego towaru;

b) przy partiach wynoszących powyżej 30 do 100 ton — z każdych 30 (trzydziestu) ton;

c) przy partiach ponad 100 ton — z każz każdych 50 (pięćdziesięciu) ton.

Pozostałości mniejszych od 15, wzgl. 30, lub 50 ton w każdym z przytoczonych przypadków nie należy brać pod uwagę, czyli że przy partii, wynoszącej np. 25 (15+10) ton, pobiera się 1 próbę, przy partii 70 (30+30+10) ton — 2 próby, przy partii 180 (50+50+50+30) ton — 3 próby itd.

3) próby pobiera się za pomocą sondy albo szufelki co najmniej z 5 różnych miejsc,

4) ponieważ, stosownie do przepisów, ustalonych przez Główny Urząd Miar i Wag, do ustalenia gęstości (standartu) zboża w stanie sypnym dopuszczone są gęstościomierze z pojemnikiem ¼ litra, wystarcza aby każda (z dwóch) prób zawierała co najmniej 300 gramów,

5) przy przesyłaniu prób do Związku Eksporterów Zboża R. P. w Poznaniu można używać zamiast szklanych naczyń torebek z mocnego papieru pakowego,

6) dalsze postępowanie z próbami pozostaje to samo, jak przewidziano w okólnikach L. D. IV. 22415/3/37 z dnia 7 września b. r. i L. D. IV. 19105/3/37 z dnia 7 sierpnia b. r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

823

OKÓLNIK C 91 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 października 1937 r.

L. D. IV. 25488/1/37

w sprawie zwalniania od cła dzieł sztuki i przedmiotów muzealnych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu poleca Urzędom Celnym zwalniać od cła we własnym zakresie na zasadzie poz. 1275 taryfy celnej przywozowej dzieła sztuki, broń muzealną oraz przedmioty muzealne — wszystko pochodzące z okresu czasu do XIX wieku włącznie.

Zastosowanie przez Urząd Celny we własnym zakresie poz. 1275 taryfy celnej przywozowej może mieć miejsce jedynie na podstawie zaświadczeń **urzędowych władz konserwatorskich** stwierdzających w sposób niewątpliwy, iż zgłoszone do odprawy celnej przedmioty stanowią dzieła sztuki, broń muzealną lub przedmioty muzealne i że pochodzą z okresu czasu do XIX wieku włącznie.

Sprawy zwalniania od cła dzieł sztuki, broni muzealnej i przedmiotów muzealnych pochodzących z XX wieku oraz sprawy zwalniania od cła na zasadzie zaświadczeń innych władz, aniżeli wymienionych w ust. 2 okólnika, bez względu na to, z jakiego okresu czasu pochodzą dzieła sztuki, broń muzealna i przedmioty muzealne, należą w dalszym ciągu do kompetencji Ministerstwa Skarbu.

W razie jakichkolwiek wątpliwości lub w razie przywozu przedmiotów w większej ilości sprawa zwolnienia od cła na zasadzie poz. 1275 taryfy celnej przywozowej powinna być przedstawiona przez Urząd Celny do decyzji Ministerstwa Skarbu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

824

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 października 1937 r.

L. D. V. 23413/2/37

w sprawie opodatkowania dochodów z nadzwyczajnego wyrębu lasu.

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 5 maja 1937 r. L. Rej. 4981/34.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Przedmiotem sporu jest opodatkowanie w myśl art. 15 ust. ost. ustawy o podatku dochodowym (poz. 411/25 Dz. Ust.) 5/6 części do-

chodu skarżącej, uzyskanego z nadzwyczajnego wyrębu lasu, mimo, iż skarżąca ze wszystkich źródeł, łącznie z nadzwyczajnym wyrębem, nie uzyskała w roku poprzedzającym rok podatkowy żadnego dochodu, lecz przeciwnie, niesporna strata na majątku Pietronki przewyższała całkowity przychód uzyskany z nadzwyczajnego wyrębu.

Na zarzuty skargi rozważył Najwyższy Trybunał Administracyjny co następuje:

Intencją przepisu ustępu ostatniego art. 15 ustawy było niewątpliwie ulgowe traktowanie pod względem podatkowym przychodów osiągniętych z nadzwyczajnego wyrębu, będącego ze swego założenia antycypacją dochodów przyszłych połączoną zresztą zazwyczaj ze szkodą w normalnym trybie gospodarki leśnej, a wynikającą najczęściej z jakichś niepomyślnych dla tej gospodarki wydarzeń. Z tego powodu ustawodawca przewidział odrębny od ogólnych norm, korzystniejszy dla podatnika sposób obliczania podatku od części dochodu, pochodzącej z nadzwyczajnego wyrębu. Nie ma podstawy do interpretowania tego przepisu w ten sposób, by on na niekorzyść podatnika wykluczał zastosowanie ogólnych przepisów ustawy, ustalających przedmiot opodatkowania. Odmienny bowiem sposób opodatkowania przychodu z pewnego źródła nie oznacza wyłączenia tego przychodu spod ogólnych przepisów dotyczących przedmiotu podatku i poddania opodatkowaniu takiego przychodu, który wedle ogólnych przepisów ustawy podatkowi nie podlega.

Skoro ustawa przewiduje w art. 6 iż za dochód uważa się sumę wszystkich przychodów ze wszelkich źródeł i nie wyłącza z pośród tych źródeł gospodarki leśnej względnie nadzwyczajnego wyrębu, a w art. 9 nakazuje potrącenie od sumy wszystkich przychodów sumy strat, to jasne jest, że zastosowanie przepisów, dotyczących sposobu wymiaru podatku, może dopiero wtedy nastąpić, gdy dokonane obliczenie sumy wszystkich przychodów (łącznie z przychodem z nadzwyczajnego wyrębu) i potrącenie od tej sumy przychodów sumy wszystkich strat da w rezultacie nadwyżkę przychodów nad stratami (czysty dochód), przekraczającą granicę dochodu wolnego od opodatkowania. Wtedy dopiero, gdy taki dochód zostanie ustalony można przystąpić do obliczenia podatku i wtedy dopiero może wejść w zastosowanie — obok innych przepisów regulujących sposób obliczenia — również przepis art. 15 ust. ost. Powołany przez władzę pozwaną w odpowiedzi na skargę tekst rozporządzenia wykonawczego i podane w nim przykłady nie przemawiają również przeciw tej interpretacji, w szczególności przykłady obejmują tylko wypadki, gdy ogólny dochód przekracza granicę wolną od podatku.

Z tych powodów Najwyższy Trybunał Administracyjny uchylił zaskarżoną decyzję jako niezgodną z prawem i zarządził w myśl art. 95 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 27 października 1932, poz. 806 Dz. Ust. w brzmieniu poz. 150/37 Dz. Ust. zwrot opłaty.

Wszystkim izbom skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim urzędom skarbowym

udziela się do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

825

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 października 1937 r.

L. D. V. 6122/1/37

w sprawie umorzenia należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej nie przekraczających 1 zł.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 2 czerwca 1937 r. L. D. V. 5159/1/37 Ministerstwo Skarbu komunikuje, że poza wymienionymi w powyższym okólniku ministerstwami i instytucjami również Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wyraziło zgodę w piśmie z dnia 7 czerwca 1937 r. Nr Rach. XI-6/3 na umorzenie należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, przekazanych urzędom skarbowym do egzekucji przed dniem 1 kwietnia 1937 r., o ile aktualna zaległość na dzień 1 kwietnia 1937 r. objęta każdym poszczególnym wnioskiem egzekucyjnym nie przekracza kwoty 1 zł.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu umarza z urzędu na zasadzie art. 123 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 14, poz. 134) wszystkie koszty egzekucyjne bez względu na ich wysokość, narosłe od zaległości umorzonych na podstawie niniejszego zarządzenia.

Celem likwidacji wniosków egzekucyjnych, dotyczących wymienionych zaległości, urzędy skarbowe postępować winny w sposób przewidziany w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 2 czerwca 1937 r. L. D. V. 5159/1/37.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

826

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 października 1937 r.

L. D. V. 7885/1/37

w sprawie stosowania instrukcji egzekucyjnej.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach i wszystkich urzędów skarbowych.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 25 czerwca 1937 r. L. D. V. 6198/1/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 547) Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) Wszystkie tytuły wykonawcze „R", które wpłynęły do urzędów skarbowych przed dniem 1 lipca 1937 r., a po tym przesłane zostały według właściwości do innego urzędu skarbowego, powinny być rejestrowane w urzędzie skarbowym, przywołanym o wykonanie egzekucji, w dotychczasowej ewidencji tytułów wykonawczych „R" i egzekwowane według przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 1937 r. Nowych ewidencji tytułów wykonawczych „R" zakładać nie należy.

2) Pojęcie wierzyciela dla celów spisu tytułów wykonawczych jest węższe, niż pojęcie wierzyciela w rozumieniu § 5 P. E. W myśl bowiem § 3 instrukcji wierzycielskiej z dnia 15 czerwca 1937 r. (Monitor Polski Nr 143, poz. 238), wierzyciele obowiązani są prowadzić spisy **wysyłanych** tytułów wykonawczych według wzoru Nr 4, z czego wynika, że za wierzyciela dla celów spisu tytułów wykonawczych należy rozumieć władzę lub instytucję **wysyłającą** do urzędu skarbowego tytuły wykonawcze, podczas gdy w myśl § 5 P. E. za wierzyciela rozumie się władzę lub instytucję jako taką. Tak więc np. o ile chodzi o Państwowy Bank Rolny, należy uważać za wierzyciela nie tylko instytucję centralną Banku w Warszawie, ale także i jej oddziały prowincjonalne, ponieważ mają one prawo wystawiania i wysyłania urzędom skarbowym do egzekucji tytułów wykonawczych na należności Państwowego Banku Rolnego.

Jakie organy danej instytucji mają być uważane za odrębnych wierzycieli dla celów spisu tytułów wykonawczych o tym decyduje sam wierzyciel. Dla urzędu skarbowego momentem rozstrzygającym jest fakt nadesłania do egzekucji przez danego wierzyciela pierwszej partii tytułów wykonawczych (pkt 13 okólnika Min. Skarbu z dnia 25 czerwca 1937 r.). Kto nadsyła tytuły wykonawcze, dla tego zakłada się teczkę.

Nazwa wierzyciela powinna być na tytule wykonawczym dokładnie oznaczona. Nie wystarcza przeto nazwa: „Państwowy Bank Rolny" (wyjąwszy instytucję centralną w Warszawie), lecz winno być: „Państwowy Bank Rolny Oddział w . . . .". Brak dokładnego oznaczenia nazwy wierzyciela należy uważać za brak wymogów stawianych tytułowi wykonawczemu w § 14, ust. 2 pkt a) P. E. i tytuł taki zwracać wierzycielowi do uzupełnienia.

3) Każda teczka (segregator) powinna być oznaczona tylko jednym numerem odpowiadającym kolejnemu numerowi danej teczki w wykazie teczek (pkt 16 powołanego na wstępie okólnika z dnia 25 czerwca 1937 r.).

Za teczkę należy rozumieć ogół spisów tytułów wykonawczych, obejmujących jednego wierzyciela. W tych warunkach, w jednej teczce-okładce lub segregatorze może znajdować się kilka lub kilkanaście tak pojętych teczek.

4) Upomnienia na należności własne doręcza dział rachunkowo-kasowy macierzystego urzędu skarbowego, niezależnie od tego, czy zobowiązany mieszka, czy nie mieszka w chwili wysyłania upomnienia w okręgu urzędu skarbowego i niezależnie od tego, czy w toku doręczenia upomnienia zmienia on miejsce zamieszkania, wyprowadzając się poza granice administracyjne okręgu urzędu skarbowego. Doręczenie uskutecznia kasa bezpośrednio przez organa własnego urzędu skarbowego lub za pośrednictwem właściwych terytorialnie władz samorządowych ewentualnie urzędów skarbowych. Dalszy tok postępowania uregulowany jest w punkcie 11 zdanie trzecie okólnika Min. Skarbu z dn. 25 czerwca 1937 r. L. D. V. 6198/1/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 547).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

827

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 września 1937 r.

L. D. VI. 8330/3/37

w sprawie wywozu cukru za granicę w wyrobach cukrowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Przedsiębiorcy fabryk cukierniczych żalą się, że nadal przewlekle są załatwiane podania o zezwolenie na nabycie cukru bez opłaty podatku spożywczego w następstwie dokonanego wywozu cukru za granicę w wyrobach cukrowych. Ponieważ postępowanie takie, gdyby istotnie miało miejsce, odbijałoby się szkodliwie na interesach przemysłu wyrobów cukrowych oraz oddziaływałoby hamująco na wywóz za granicę tych wyrobów, przeto podając

powyższe do wiadomości Ministerstwo Skarbu przypomina treść okónika w tejże sprawie z dnia 23 lutego 1933 r. L. D. VI. 535/3/33 i poleca pilnie przestrzegać zawartych w nim postanowień.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

828

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 października 1937 r.

L. D. VI. 9887/4/37

w sprawie zapalniczek niezaopatrzonych w znaczek podatkowy.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

W dniu 30 września 1937 r. skończył się trzymiesięczny okres ustalony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 376), w którym osoby, posiadające zapalniczki niezaopatrzone w znaczek podatkowy, obowiązane były zgłosić je w kasie skarbowej do opodatkowania.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu przypomina, że posiadanie zapalniczki niezaopatrzonej w znaczek podatkowy po dniu 30 września 1937 r. jest naruszeniem art. 7 ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 45 z 1931 r.) i w myśl art. 99 Prawa karnego skarbowego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 581 z 1936 r.) podlega karze i poleca, by organy kontroli skarbowej jak najenergiczniej zwalczały te nadużycia i w przypadkach, gdy zostanie stwierdzony brak znaczka podatkowego na zapalniczce sporządzały protokuły karne.

Zarazem pouczyć należy organy kontroli skarbowej, by zwracały baczną uwagę na naruszenia i innych przepisów o monopolu zapałczanym, a w szczególności na nielegalny wyrób i handel zapalniczkami i kamykami zapałowymi oraz fałszowanie znaczków podatkowych na zapalniczkach.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 19 października 1937 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie . . .	100 Blg.	89,43	89,00
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,29½	5,27
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,29½	5,27
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	293,62	291,90
Franki francuskie . . .	100 Fr.	18,15	17,65
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	122,15	121,35
Funty angielskie	1 Ł.	26,32	26,16
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	26,20	25,90
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho-słow. . .	100 K.	17,80	16,80
Korony duńskie	100 K.	117,49	116,65
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	132,28	131,30
Korony szwedzkie . . .	100 K.	135,73	134,75
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	23,00	22,40
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,64	11,20
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	125,00	119,00
Pengö węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	98,00	97,00

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
		Złotych		
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	292,90	293,62	292,18
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,97	212,11
Bruksela	100 Blg.	89,25	89,43	89,07
Budapeszt	100 Png.	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,64	11,58
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	—	117,49	116,91
Londyn	1 Ł.	26,25	26,32	26,18
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,96	27,76
Montreal	1 Dol.	—	5,30⅜	5,27⅞
Nowy Jork . . .	1 Dol.	—	5,30⅝	5,28⅛
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,29⅝	5,31⅞	5,28⅜
Oslo	100 K.	131,95	132,28	131,62
Paryż	100 Fr.	17,95	18,15	17,75
Praga	100 K.	18,53	18,58	18,48
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	135,40	135,73	135,07
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	26,32	26,18
Wiedeń	100 Szyl.	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	121,85	122,15	121,55
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	131,00	126,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.